

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

B. Esaiaë Ord. Erem. S. Augustini Vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

B. E S A I Æ

Ord. Erem. S. Augustini

V I T A.

V TINAM fidei antiquæ tabu-
las fortuitus aut malè serva-
tus ignis non perdidisset, haberet
abundè, quo librum, non pagellam
unam E S A I A S noster impleret.
Enimverò, quando jam pridem
ipsum cum sacrâ æde monaste-
rium, & in eo bibliothecam instru-
ctissimam rapax flamma devora-
vit, contenti erimus illo, quod ex
aliis monumentis veluti cineribus
piâ manu *Augustinus Culsus*, mona-
sterii nostri Ilcusiensis Prior colle-
git; idque satis nobis erit, ut ne
torum Virum beatissimum ignore-
mus. Ex isto ergo rivulo haustum
est, quod hic dicemus, quando
fontem ipsum ab infelici igni ex-
haustum videmus.

Patria E S A I Æ urbs Polonię prin-
ceps Cracovia est, ubi natus est an-

1.
B E S A I Æ
vita olim
conscri-
pta in-
cendio
periit.

2.
Patria
ejus &
parentes.

no

no restaurati orbis supra millesimum trecentelimum octogesimo: parentes *Florianus Bonerus*, & *Bronislava Lanckorunska de Brzezic* è nobilissimâ veterique familiâ. Puer domi optimis statim moribus sedulò formatus, deinde in disciplinam præstantissimis præceptoribus traditus est: apud quos tam felicem in litteris progressum fecit, ut ex primæ ætatis pulchro flore sequentis fructum quivis facillè prædivinare posset. Parum juveni pio videbatur eruditionis divitem suppellectilem impensè modis omnibus conquisivisse, nisi virtutum quoque insignem thesaurum sibi compararet. Ut hæc autem à mundanæ gloriæ vano pulvere integra servaret, rebus humanis omnibus se totum abdicare, & Dei obsequio inter religiosos dicare cogitavit.

3.
Fit Monachus.

Adlectus ergo in Augustinianam familiam, sanctioris illic vitæ rudimenta posuit: à quibus deinde penetravit in ipsa sapientiæ adyta ita penitus, ut supremo Magisterii titulo auctus, de publico statim pul-

pulpito sacram Theologiam profiteri iuberetur. Sed, ô superi boni! quàm fecit id nullo cum supercilio? quod erigere hodie nimium quantum amant quidam in scholis magistelli; ut qui scientiam promittunt, merum arrogantiae fumum discipulis suis vendere videantur. At hic noster monachum se etiam ibi esse meminerat, adeoq; debere tantò propius abesse à religiosâ modestiâ, quãtò longius omnibus aliis antistaret eruditione.

Cura illi maxima leges sanctionesque Patrum observare tam studiosè, quàm tiro olim insueverat; nihil sibi indulgens, nihil remittens unquam de pristino vitæ rigore: deliciarum fugitans, quæ viros etiã fortes enervare; qui imbecilles roborare solent, laborum amans, toleransque.

Oratio in primis chara illi, & ut sic loquar, pro cibo erat, quâ pasci & quasi impinguari videbatur. Tam ardens ad eam fuit, ut brumâ rigente excalceatus ad templum iret, perstaretque hiberno in frigore

4.
Doctor &
Professor
Theolo-
giæ.

5.
Observatissimus
est disciplinæ
Monasticæ.

6.
Orationi
deditus.

gore perditus; sæpè etiam pernox.
Et, si qua eum somni necessitas opprimeret, humi se abiciebat, quasi indignatus tantum naturæ inertesse concedendum. Quia verò tam multus immò perpetuus in æde sacrâ erat, creditum est à plerisque omnibus, haurire ibi eum à celo divinam scientiam, quam in gymnasio discipulis traderet.

7. Cultor B. Virginis. Singulari mancupio Virginis-Matri addictus erat: ad cuius imaginem titulo *Matris Misericordie* celebrem supplicabat de genibus frequens fervensque aded, ut sensu prorsus omni exutus, nihilque sui in se habens, sed multâ luce circumfusus raperetur à terrâ in aërem sublimis, & submisso dulcissimæ vocis murmurillo *Ave Regina Cælorum* cantillare à non uno audiretur.

8. Inter orandum à terrâ levatur.

9. Ad vilissima ministeria se abiicit.

Tam promptus paratusque ad fratrum, pauperumque obsequia, ut dignitatis ætatisque suæ immemor ad vilissima quæque officia se demitteret, volupeque illi esset abjectioribus ministeriis occupari.

Ea-

Propter quoties S. Stanislai Mar-
tyris aut D. Salomeæ Reginae sacros
cineres veneratum iret, mos illi
fuit ad publica xenodochia, ino-
piumque tuguriola divertere, iisque
obsequium omne suum ferre aut
offerre. Otio nunquam vacavit: &
qui potuisset ille, qui tot in scholâ
auditoribus satis facere, tam multa
quærentibus respondere, tot plena
tricarum negotia ab his, illis, pro-
posita expedire quotidie cogeba-
tur? Quo ille modo inveniret ho-
ræ spatium, quod nihil agendo per-
deret, qui ubique quærebat vel
unum solum horæ momentum,
quod commentando scribendoque
in publicam commoditatem im-
penderet? ut in miraculis quidam
non dubitent numerare publicatos
ab eo in sententiarum Magistrum
multijugâ eruditione refertissimos
Commentarios.

Hiscæ tam claris rarisque virtu-
tibus insignis ESAIÆ cœpit tan-
dem cœlestis patriæ summo desi-
derio æstuarè, non tam pertæsus
molestiarum humanarum, quas
forti

IO.
Nunquam
est otio-
sus.

II.
Ager
fit.

forti semper libentiq̄ue animo ru-
lit, quàm avidus beatæ immortalitatis. In morbum ergo incidit; sed talem, quem ei omnes sani merito possent invidere. Cui enim præ optimâ etiam valetudine non placeat morbus, qui non sit nisi jucundum æternæ vitæ præludium? Quis non amet lecto æger decumbere, ad quem invisunt & solatio veniunt denso agmine Cælites? Quis non desideret laborare stomacho, qui ad perennes cælestis epuli lautitias Divorum nuntio invitatur? Meruit certè infirmus ESAIAS salvere à cæli civibus, & conviva ad Beatorum mensam vocari. Neque tantum Poloni indigetes, Stanislaus, Hiacyntus, Casimirus, Hedwigis, Salomæa, Cunigundis, aliiq̄ue sancti Patrii, sed ipsa Cælitarum omnium Regina, aligerorum Beatorum choro stipata se illi conspicuam dat, vocatq̄ue istisce verbis: *ESAIAS, te ad Filii mei convivium invito.* Eoque dicto simul omnes ex ejus oculis disparuère. O vocem exoptatam! ô plenum

12.
D. Virgo
cum SS.
Polonis
ad eum
invisit.

.11
1997

gau-

gaudii nuntium ! Hoc unum do-
 luit vir sanctus non potuisse ex-
 emplò comitari abeuntes , & sta-
 tim cœlesti mensæ accumbere. Ab
 illo ergo momento rerum mortali-
 um satur , omnia de cetero hu-
 mana reliquit, viaticusque Chri-
 stiano & Religioso more, ad diem
 edictum sese præparare maturavit.
 Fratres prius ad se accersitos mo-
 nuit de abitu suo, omnesque ad
 charitatem suavissimis verbis ad-
 hortatus, virtutum eis diligens stu-
 dium egregiâ parænesi inculcavit.
 Perculere non leviter hæc verba
 animos omnium, dubitantium do-
 lendumne magis an gaudendum
 esset de tanti Patris emigratione.
 Tolli à se sui Ordinis decus atque
 ornamentum quid ni dolerent ?
 quid ni gauderent è suo grege
 transire unum ad consortia Bea-
 torum ? Transiit autem anno post
 natum Deum M. CD. LXXI. postri-
 die Calendas Februarias.

13.
 In Domi-
 no obdor-
 mit.

B.ESAIÆ